

СИМА ЛОЗАНИЋ

Хемичар, политичар

(Београд, 24. 2/8. 3. 1847 – Београд, 7. 7. 1935)

Професор и ректор универзитета (Велика школа, Универзитет у Београду), министар народне привреде и иностраних дела

СУД: редовни члан Одбора науке јестаственичке и математичке од 30. 1. 1873. и Одбора за ширење наука и књижевности у народ од 1883; секретар Одбора СУД 1886–1889.

СКА: дописник Академије природних наука од 23. 1. 1888; прави члан Академије природних наука од 6. 1. 1890; секретар Академије природних наука СКА од 22. 2. 1896. до 22. 2. 1898; од 22. 2. 1914. до 7. 3. 1923; председник СКА од 1. 9. 1899. до 2 (13) 3. 1900; од 1. 2. 1903. до 1. 2. 1906.

Приступна беседа: О ароматичним дитијокарбаматима. Шт.: СКА Глас 27 (1890) 1–27. Проглашен 4. XI 1890. (СКА Год. 4 (1890) 54–55).

Биографија, библиографија: СКА Год. 8 (1895) 134–144 и 13 (1900) 254–267 и 18 (1905) 352–353. – Споменица о отварању Универзитета. Бгд. 1906. Стр. 90–95. – НЕ 2 (В. Његован). – Београдске општинске новине 54: 3–4 (март-април 1936) 293–294 (Б. Гавриловић). – Ректори Лицеја, Велике школе и Универзитета у Београду. Бгд 1988. – Споменица педесетогодишњице професорског рада С. М. Лозанића. Бгд., 1922. Стр. 9–17. – Хемија у Србији у 19. веку. Бгд 1989. Стр. 80–107 (С. Лазаревић-Бојовић).

Некролог: Друштво св. Саве 11 (1935) 33–34 (Аноним). – СКА Год. 44 (1936) 146–154 (Б. Гавриловић). – ГЛПД 16 (1936) 197–198 (М. Стојиљковић). – ГХД 6 (1935) 73–109 (В.М. Мићовић).

Фотографија: САНУ–Ф 235, 235/1–4г